Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	17C/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4115200837
Dátum vydania rozhodnutia:	09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2015:4115200837.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou v právnej veci navrhovateľa: R. R., bytom R., G. Y. XXXX/X, zastúpená Dávid Štefanka, advokát so sídlom Bratislava, Kutlíkova 17, proti odporcom v 1. rade: J. Y., bytom O. č. XXX, v zastúpení JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát so sídlom Šaľa, Jarmočná 2264/3 a v 2. rade: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Odporcovia v 1. a v 2. rade sú povinní zaplatiť navrhovateľke z titulu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 20.000,- eur a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého z odporcov.
II. O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 151 ods. 3 OSP.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa písomne podaným návrhom prostredníctvom právneho zástupcu domáhala, aby súd zaviazal odporcov v 1. a v 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu nemajetkovej ujmy za smrť syna vo výške 20.000 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
Navrhovateľka vo svojom návrhu uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 9.7.2014 sp. značka XT/XX/XXXX právoplatným dňa 9.7.2014 bol žalovaný v1. rade uznaný za vinného, pričom svojím konaním
spôsobil synovi navrhovateľky z nedbanlivosti smrť, čo spáchal závažnejším spôsobom porušením dôležitej povinnosti uloženému podľa zákona.
Navrhovateľka ďalej uviedla, že odporca v 1. rade bol vodičom osobného motorového vozidla značky VOLKSWAGEN GOLF, ktoré bolo v tom čase povinne zmluvne poistené zo zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.
Ďalej v návrh uviedla, že si uplatňuje nárok na nemajetkovú ujmu v celkovej výške 20.000 eur, nakoľko dopravná nehoda zo dňa 4.1.2013 a smrť jej syna dňa 5.1.2013 dramaticky zmenila jej osud, ako aj osud rodinných príslušníkov a známych. Jej syn bol veľmi aktívny človek, mal veľa priateľov a známych, pomáhal svojej mame, venoval sa športu, rád cestoval, chodil do prírody, bol v dobrej fyzickej aj psychickej kondícii, mal množstvo záujmov, ako napríklad divadlo, umenie, mal priateľku s ktorou bol vo vzťahu veľmi šťastný a plánovali spolu spoločnú budúcnosť.
Právny zástupca navrhovateľky uviedol, že v plnej miere sa pridržiavajú podanej žaloby. Navrhovateľka si uplatňuje nemajetkovú ujmu voči žalovanému v 1. a v 2. rade. Rozsudkom Okresného súdu Galanta právoplatného 9.7.2014 spisová značka 3T XX/XXXX bol odporca v 1 rade uznaný za vinného z prečinu usmrtenia v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví. Bol odsúdený za dopravnú nehodu, pričom v obci išiel rýchlosťou najmenej 91,5 kilometra za hodinu a v dôsledku tejto dopravnej nehody utrpel smrteľné zranenie nebohý H. F., ktorý bol synom navrhovateľky a ťažké zranenia utrpeli spolujazdkyne H. H. a to Y. D. a H. P.. Ďalej uviedol, že navrhovateľka bola zo strany poisťovne vyplatená vecná majetková

škoda avšak k nemajetkovej škode sa žalovaný v 2 rade vyjadril, že túto nepreplatí nakoľko povinné zmluvné poistenie nemajetkovú ujmu nepokrýva a v tomto konaní je uplatňovaná nemajetková ujma vo výške 20.000 eur.
Ďalej uviedol, že dopravná nehoda 4.1.2013 a smrť syna navrhovateľky veľmi dramaticky zasiahla do života navrhovateľky, ako aj ďalších rodinných príslušníkov a známych.
Ďalej uviedol, že majú za to, že v tomto smere došlo k významnému zásahu do súkromného života osoby a došlo k porušeniu práva na život, k porušeniu na ochranu života a zdravia a došlo k takému nenapraviteľnému zásahu do práv navrhovateľky, ktoré treba vnímať ako mimoriadne významné, hlboké, žiadnym spôsobom nereparovateľné. Bolo zasiahnuté do práva na súkromie navrhovateľky, nakoľko rodinný život zahŕňa tieto vzťahy medzi najbližšími rodinnými príslušníkmi a dovolí si tvrdiť, že neexistuje bližší rodinný vzťah ako vzťah matky a dieťaťa a žiadna forma morálneho zadosťučinenia ako ich vymenuváva § 13 ods. 1 OZ nepostačuje k tomu, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma na strane navrhovateľky, ktorá stratila možnosť realizovať rozvíjať rodinný život so svojím synom, táto utrpela citovú ujmu spočívajúcu v smútku, pocitoch úzkosti, prvotného šoku, zúfalstva zo straty syna.
Právny zástupca navrhovateľky v záverečnom slove uviedol, že čo sa týka náhrady nemajetkovej ujmy a povinného zmluvného poistenia, v tomto smere by sa chceli vyjadriť naďalej tak, že vychádzajú z judikatúry Európskeho súdneho dvora a smerníc vydaných v oblasti zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel s tým, že podľa tejto judikatúry možno náhradu nemajetkovej ujmy subsumovať pod náhrady, na ktorý je povinný poisťovateľ za svojho poisteného v zmysle § 4 zákona o povinnom zmluvnom poistení. V súvislosti s touto judikatúrou konkrétne rozsudok Hasová c/a Petrík možno podľa ich názoru vyjadriť širšie ponímanie škody za ktorú súdny dvor označuje nielen majetkovú škodu, ale aj ujmu na zdraví.
Ďalej uviedol, že k výške požadovanej náhrady v súvislosti s touto výškou požadujú len takú náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá je súladná s praxou súdov Slovenskej republiky a vzhľadom na okolnosti ku ktorým došlo k náhlej smrti mladého človeka, ktorým bol H. F. a vzhľadom na vzťah k jeho pozostalej matke.
Súd v konaní vypočul navrhovateľku, ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že bola druhý krát vydatá, zhruba rok predtým, než došlo k tejto dopravnej nehode jej zomrel jej druhý manžel a syn jej pomáhal prekonávať túto bolesť, bývali spolu so synom v spoločnej domácnosti a po smrti manžela boli na seba naviazaní. Okrem nebohého syna má ešte dve dcéry, jedna je mladšia, druhá staršia, ktoré sú už samostatné. Zhodou okolností mladšia dcéra 5 dní predtým, než sa stala dopravná nehoda porodila maloleté dieťa. Ďalej uviedla, že v čase vzniku smrteľnej dopravnej nehody syn bol zamestnaný, syn mal známosť, každú chvíľu bol s priateľkou, bol rybár, mal nachystanú novú udicu, náradie, tešil sa, že bude chodiť chytať ryby, bol psíčkar. Ďalej uviedla, že po tejto tragédii neužívala lieky, avšak zhodila 10 kíl, mala zdravotné problémy.
Navrhovateľka ďalej uviedla, že so synom boli spolu každý každučičký deň, nedostala sa z jednej traumy a stala sa druhá vec so synom, došlo k zmene, spávať nemohla, nechodila po lekároch, snažila sa to doma prekonať bez lekára, čo sa odrazilo na tom, že sa podrobila operácii žlčníka. Po smrti manžela začali so synom zveľadovať byt a nakoľko nemali dostatok finančných prostriedkov, so zaťom robili výmenu podlahy, dávali nové dvere, kuchynskú linku, všetky robil jej zať spolu so synom aby si nemuseli brať firmu, so synom mali spoločnú domácnosť, dával jej polovicu zo mzdy, čo mala na nájom, na stravu. O tom, že mal syn veľa priateľov ani nevedela, ukázalo sa to až keď havaroval na jej aute, títo priatelia sa poskladali na jej auto, kúpili jej staré auto FABIU, bolo to od nich pekné gesto a do dnešného dňa sa s týmito chlapcami navštevuje, telefonuje si s nimi, ide s nimi na kávu, sú to chlapci vo veku jej syna a ako uviedla bol psíčkarom, mal psa a aby pes neskončil po jeho smrti v útulku, zobrala si ho dcéra.
Odporca v 1. rade ako, účastník konania uviedol, že v čase dopravnej nehody išiel domov z mesta Sereď do Nitry, v obci Šintava mu vybehlo auto neosvetlené, zrazili sa, bolo mu namerané 91 kilometrov, nevie sa vyjadriť akou rýchlosťou išiel, ale vie, že pršalo, sledoval cestu, nesledoval tachometer. Na rodinu sa nekontaktoval, ale trápi ho to, čo sa stalo, trápi ho to doteraz. Aj jemu sa v dôsledku tejto dopravnej nehody všetko zmenilo, myslí na to pred spaním, prišiel o vodičský preukaz, je nezamestnaný, v budúcnosti by sa chcel uplatniť, venovať sa šoférovaniu. Uviedol, že je pravdou, že pred dopravnou nehodou mal priestupky za rýchlosť.
Právny zástupca odporcu v 1 rade v záverečnom slove uviedol, že sa pridržiava doterajších prednesov, stotožňuje sa s argumentáciou zástupcu navrhovateľa v časti pasívnej legitimácie odporcu v 2 rade a v prípade úspechu si uplatňujú náhradu trov konania.
Odporca v 2. rade, ako účastník konania vo svojej výpovedi uviedol, že sa pridržiava vyjadrenia zo dňa 26.3.2015, a ďalej uviedol, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorý si uplatňuje navrhovateľka nie

je krytý z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Uzatvorená poistná zmluva ani všeobecné poistné podmienky nestanovujú, že by nemajetková ujma mala byť krytá z povinného zmluvného poistenia a taktiež zákon 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení v § 4 nestanovuje nárok, ktorý si uplatňuje navrhovateľka a jeho krytie povinným zmluvným poistením.
Ďalej uviedol, že si dovoľuje poukázať na rozsiahlu judikatúru uvedenú vo vyjadrení, konkrétne o judikatúru NS SR a to na osobnú väzbu medzi oprávnenou osobou na jednej strane a povinnou osobou na druhej strane a teda, že určenie subjektov, ktoré majú byť zaviazané na úhradu nemajetkovej ujmy je otázkou, ktorú súd má riešiť ako prvú a táto osobná väzba medzi osobami neprechádza na ďalšiu osobu. Ďalej uviedol, že poukazujú na skutočnosť, že sa nestotožňujú so skutočnosťou uvedenou v žalobnom návrhu a teda, že navrhovateľka je v predmetnom konaní oslobodená od platenia súdnych poplatkov, navrhujú, aby súd návrh navrhovateľky zamietol.
Ďalej uviedol, že v prípade, ak súd uzná, že návrh navrhovateľky je daný, ohľadom výšky súd musí prihliadnuť na okolnosti za ktorých porušenie práva došlo, tieto okolnosti môžu byť významné tak u osoby postihnutej ako aj u osoby, ktorá neoprávnený zásah spôsobila. Navrhujú predvolať znalcov, ktorí vytvorili znalecký posudok ohľadne príčin smrti nebohého, nakoľko na strane 9 v súdnom spise je uvedené, že menovaný v čase smrti bol pod vplyvom alkoholu, čo značí „konanie takéhoto človeka vodiča je ovplyvnené alkoholom a takýto vodič už nie je schopný bezpečne viesť motorové vozidlo v cestnej premávke, dochádza k poruchám psychomotorických funkcií, predĺženie reakčného času, chýba zvýšené sebavedomie, znížená sebakritickosť, nastávajú poruchy vnímania“.
Odporca v 2. rade v záverečnom slove uviedol, že v predmetnom konaní nie sú pasívne legitimovaným účastníkom. Motorové smernice na ktoré poukazuje právna zástupkyňa navrhovateľov boli implementované do zákona o povinnom zmluvnom poistení, ak by obsahom smerníc malo byť skutočne to, čo povinné zmluvné poistenie pokrýva aj nároky z neoprávnených zásahov do osobnosti človeka, potom by tieto boli jednoznačným spôsobom vyjadrené legislatívne v texte zákona. Čo sa týka rozsudku súdneho dvora vo veci Hasová poukazuje na to, že právo europskej únie nestanovuje všeobecnosť záväznosť rozhodnutí súdov Európskej únie, prejudiciálny rozsudok je spolu s výkladom alebo posúdením platnosti práva únie záväzný pre vnútroštátny súd ktorý podal prejudiciálnu otázku pre iné súdy však rozsudok nie je záväzný. Ďalej uviedol, že čo sa týka výšky uplatňovaného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, má za to, že je neprimerane vysoká, v tejto súvislosti poukazujú na to, že súd pri určovaní výšky musí posudzovať okolnosti na strane postihnutej osoby, ako aj osoby, ktorá zásah spôsobila, pričom poukazuje na znalecké posudky vytvorené v trestnom konaní a navrhujú návrh voči nim v celom rozsahu zamietnuť.
Súd v konaní vypočul svedkyňu XX P., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že vzťah medzi ňou a nebohým bol dobrý, bol to jej brat, ona sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti keď mala 20 rokov, s matkou zostal bývať v spoločnej domácnosti on a keď mamine zomrel manžel, tak nebohý brat bol matke oporou, prispieval jej na domácnosť, keď pracoval, prerábali si spoločne byt. Matku to veľmi zasiahlo, pretože za rok prišla o manžela aj o syna, túto udalosť jej prišli oznámiť do pôrodnice, jej syn mal vtedy iba 4 dni, nevedela, či sa mám tešiť zo syna, alebo plakať za bratom. Potom išli bývať k mamine z pôrodnice, aby tam nezostala sama, u matky sa začali zdravotné problémy vtedy, museli jej operovať žlčník, veľmi schudla vtedy. Matka nenavštevovala žiadnych psychológov ani psychiatrov a 2 roky so synom aj s manželom bývali u matky a pred rokom sa odsťahovali. Matka plakala, nespala, nejedla po tej udalosti, pomohlo jej že tam bývali s vnukom malým.
Ďalej svedkyňa uviedla, že brat mal priateľku, mal psa, kamarátov, rád chodil na ryby, rád plával a väčšinu času strávil so psom vonku a potom s priateľkou, tešil sa zo synovca, keď mali prísť domov povedal, že ich bude čakať. Večer išiel s priateľkou a s jeho priateľkou, išiel sa otočiť, aby ich zaviezol domov, brat bol veľmi zodpovedný vodič, upozorňoval ju vždy, aby nosila pás, aby nechodila rýchlo. On vždy šoféroval zodpovedne, nikdy by neohrozil seba, ani nikoho iného v aute. Ďalej uviedla, že matka bola naviazaná na brata, u nej sa to prejavilo tým spôsobom, že keď bola v pôrodnici, stratila mlieko, s bratom mala dobrý vzťah, keď mala nejaký problém, vždy mu volala a so všetkým jej pomohol.

Súd v konaní vypočul svedkyňu H. P., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že nebohý bol jej priateľ, chodila s ním 4 mesiace. V čase, keď spolu chodili spoznala jeho rodinu. S navrhovateľkou sa nestretáva. V čase dopravnej nehody bola aj ona účastníčkou nehody, bola spolujazdkyňa, ale z predmetnej dopravnej nehody si nič nepamätá. Vie, že bola u kamarátky a on tam prišiel po ňu. Nebohý priateľ bol veselý, vtipný, vie, že mal rád strašne svojho psa a vie, že vzťah medzi ním a matkou bol priateľský.

V dôsledku dopravnej nehody utrpela úrazy, k vzniku ani k okolnostiam dopravnej nehody sa nevie vyjadriť, nič si nepamätá. Čo sa týka následkov dopravnej nehody, má ich stále, pred mesiacom jej operovali ruku, nakoľko sa jej nevie zrásť a stále navštevuje lekára.
Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov a to E. P. a H. P., oboznámením sa s úmrtným listom neb. H. F., s oznámením o riešení škodovej udalosti odporcu v 2 rade, s lustráciou v registri priestupkov odporcu, s dokladmi predloženými odporcom v 1. rade a to rodný listom maloletého dieťaťa, s pracovnou zmluvou odporcu v 1. rade , so spisom Okresného súdu Galanta č.k. 3T XX/XXXX a z neho s rozsudkom č.k. 3T XX/XXXX-XXX zo dňa 9.7.2014, s vyšetrovacím spisom OO PZ SR v Galante č. O. S. XXX/OVK-GA-XXXX a z neho so znaleckým posudkom o príčine smrti neb. H. F.- znalecký posudok o príčinách dopravnej nehody, s úmrtným listom neb. manžela navrhovateľky, s prepúšťacou správou z nemocnice ohľadom navrhovateľky, s oznámením o poistnom plnení, s poistnou zmluvou, s výpisom z poistného účtu odporcu v 1. rade a zistil tento skutkový a právny stav:
Z pripojeného spisu XT/XX/XXXX č.l. XXX zo dňa 9.7.2014 bolo zistené, že bola schválená dohoda o vine a treste, ktorá bola uzavretá medzi prokuratúrou Okresnej prokuratúry Galanta a obvineným J. Y. .
Z predmetného rozsudku Okresného súdu v Galante bolo ďalej zistené, že odporca v 1. rade bol uznaný za vinného, že dňa 4.1.2013 okolo 21,20 hod. v obci Šintava na rovnom úseku cesty 1/62 v smere od Serede viedol osobné motorové vozidlo značky VOLKSWAGEN GOLV ev. č. NR XXX GH rýchlosťou najmenej 91,5 km/hod. V tom čase na vozovku z miesta označenom vodorovným dopravným značením ako zastávka autobusu vošiel vodič nebohý H. F. s osobným motorovým vozidlom značky RENAULT MEGANE ev. č. GA XXX BX a chcel sa otočiť smerom na Sereď, zastal pri stredovej čiare, znovu sa pohol, načo obvinený, odporca v 1. rade reagoval tak, že prešiel do protismerného jazdného pruhu a začal na svojom aute brzdiť, vtedy došlo k narazeniu vozidla VOLKSWAGEN GOLF jeho prednou časťou do bočnej ľavej strany osobného motorového vozidla RENAULT MEGANE. Pri tejto zrážke H. F., nar. X.X.XXXX utrpel združené poranenia tela s poranením hlavy a trupu, ktorým dňa 5.1.2013 podľahol. Spolujazdkyňa Y. D. v osobnom motorovom vozidle značky RENAULT MEGANE utrpela zlomeninu lonových kostí obojstranne, zlomeninu krížovej časti vľavo, otras mozgu, odreniny tváre, ranu na čele, hornom viečku a pere s dobou liečenia 16 týždňov a P.P. spolujazdkyňa, utrpela otras mozgu, zlomeninu panvy, zlomeninu krížovej kosti, s dobou liečenia 20 týždňov.
Odporca teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, čím spáchal závažnejším spôsobom konania porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona a inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písmeno a) Tr. Zákona s odkazom na § 138 písmeno h) Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 ods. 2 písmeno a) Tr. Zákona s odkazom na § 138 písmeno h) Tr. Zákona a za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, pričom výkon trestu odňatia slobody bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 4 roky. Ďalej mu po dobu 5 rokov bol daný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá s tým, že navrhovateľku ako aj poškodení boli odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.
Z vyšetrovacieho spisu, ktorý bol pripojený k trestnému spisu Okresného súdu v Galante - zo znaleckého posudku vypracovaného v tomto spise bolo zistené, že bezprostrednou príčinou nebohého H. F. bola polytrauma (združené poranenia viacerých oblastí tela) s poranením hlavy a trupu ako následok dopravného úrazu, z čoho vyplýva, že smrť H. F. je v priamej príčinnej súvislosti so zranením, ktorý nebohý utrpel pri dopravnej nehode. Ďalej bolo zistené, že zranenia pre svoju všeobecnú povahu boli smrteľné a nezlučiteľné so životom, čiže jeho smrti nebolo možné zabrániť ani okamžitým poskytnutím odbornej lekárskej pomoci bezprostredne po dopravnej nehode.
Ďalej z predmetného znaleckého posudku pripojenom vo vyšetrovacom spise bolo zistené, že neb. H. F. bol v čase svojej smrti pod vplyvom alkoholu, pričom zo znaleckého posudku A.. C. F. bolo zistené, že v čase dopravnej nehody bol neb. H. F. pod vplyvom alkoholu.
Zo znaleckého posudku vypracovaného znalcom A.. K. E. vo veci dopravnej nehody bolo zistené, že na základe výsledkov technickej analýzy nehodového deja, na základe technického výkladu pravidiel cestnej premávky technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča VOLKSWAGEN GOLF, nesprávna technika jazdy vodiča VOLKSWAGEN GOLF spočívala v prekročení maximálnej povolenej rýchlosti na danom úseku vozovky. Ďalej v predmetnom znaleckom posudku je uvedené, že pre konečné posúdenie príčiny predmetnej dopravnej nehody je však potrebné zodpovedať právnu otázku a to či vodič vozidla RENAULT MEGANE mal predvídať, že vodič vozidla VOLKSWAGEN GOLF sa bude po vozovke pohybovať rýchlosťou výrazne vyššou, ako je rýchlosť na danom úseku predpísaná, pričom táto otázka je výlučne právna a neprináleží technickému znalcovi. Pričom podľa znalca v znaleckom posudku na otázky, že ak by vodič RENAULT MEGANE pred vjazdom

do ľavého jazdného pruhu vozovky mohol rozpoznať a mal predvídať, že sa po ceste pohybuje vozidlo VOLKSWAGEN GOLF rýchlosťou vyššou ako 91,5 až 100,5 km/hod. a taktiež, keby vodič RENAULTU nemohol rozpoznať a nemal predvídať, že sa po vozovke pohybuje vozidlo VOLKSWAGEN GOLF rýchlosťou podstatne vyššou 91,5 až 100,5 km/hod ako je predpísaná rýchlosť 50 km/hod., pri jednej a j druhej alternatíve bola príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody nesprávna technika jazdy vodiča VOLKSWAGEN GOLF, ktorá spočívala v tom, že sa po ceste pohyboval rýchlosťou podstatne vyššou ako bola rýchlosť predpísaná.
Z poistnej zmluvy uzavretej dňa 4.10.2007 bolo zistené, že odporca v 1. rade mal uzavretú poistnú zmluvu a to poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pričom predmetné motorové vozidlo bolo práve vozidlo VOLKSWAGEN GOLF. Z výpisu konta platieb odporcu z poistnej zmluvy bolo zistené, že odporca si poistné plnil riadne a včas, nemal žiadne nedoplatky na poistnom. Z oznámenia o poistnom plnení odporcu v 2. rade bolo zistené, že dňa 29.9.2014 ukončili šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého boli vyplatené náklady spojené s pohrebom vo výške 1.501,78 eur.
Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.
Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.
Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.
Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.
Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.
Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady (72/166/EHS) z 24.04.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, každý členský štát prijme v súlade s článkom 4 všetky primerané opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území je pokrytá poistením. Rozsah krytia zodpovednosti a podmienky tohto krytia sa určia na základe týchto opatrení.
Podľa čl. 22 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES z 16.09.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.
Podľa § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.
Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady (72/166/EHS) z 24.04.1972 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovými vozidlami a kontroly plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, každý členský štát prijme v súlade s článkom 4 všetky primerané opatrenia, aby zabezpečil, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou vozidiel obvykle sa nachádzajúcich na jeho území je pokrytá poistením. Rozsah krytia zodpovednosti a podmienky tohto krytia sa určia na základe týchto opatrení.
Podľa čl. 22 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES z 16.09.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti

poistenia tejto zodpovednosti, osobnú ujmu a škodu na majetku, ktorú utrpeli chodci, cyklisti a iní nemotorizovaní užívatelia cesty, ktorí sú obyčajne najslabšími účastníkmi nehody, by malo pokrývať povinné poistenie vozidla účastného na nehode, kde majú nárok na odškodnenie podľa vnútroštátneho občianskeho práva. Toto ustanovenie nepredurčuje zodpovednosť za škodu alebo úroveň výšky odškodneného pri konkrétnej nehode podľa vnútroštátnych právnych predpisov.
Podľa čl. 36 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/103/ES z 16.09.2009 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti, skutočnosť, že osoba, ktorá utrpela ujmu alebo škodu, má priame právo na žalobu proti poisťovni, je logickým doplnením určenia takýchto zástupcov a navyše zlepšuje právne postavenie poškodených osôb pri dopravných nehodách vzniknutých mimo členského štátu, v ktorom má taká osoba trvalý pobyt.
Podľa § 4 ods. 1 zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.
Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení.
Podľa § 15 ods. 1 zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi /20/ a je povinný tento nárok preukázať.
Podľa § 15 ods. 2 zákona 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťovateľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila.
Predmetom ochrany osobnosti v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka sú najmä imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka, pričom jednotlivé predmety ochrany osobnosti v občianskom práve predstavujú práva na ochranu života, zdravia a telesnej integrity, cti a ľudskej dôstojnosti, súkromia,mena a prejavov osobnej povahy. Občianskoprávna ochrana osobnosti nadväzuje na ústavné princípy;Ústava Slovenskej republiky v Čl.14 a nasledujúce zakotvuje základné ľudské práva a slobody.
Pokiaľ ide o právo na súkromie, toto zahŕňa širokú oblasť týkajúcu sa súkromného života, intímnej sféry, vnútorného myšlienkového alebo citového života človeka. Týka sa života v rodine, vzťahov k inej osobe s ktorou je v úzkom citovom, priateľskom alebo obdobnom vzťahu. Právne predpisy v tomto zmysle poskytujú ochranu aj právu na súkromie a právu na rodinný život.
Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu do osobnostných práv ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osobe z hľadiska jej postavenia v spoločnosti.
Občianskoprávna ochrana osobnosti je pritom založená na objektívnom zodpovednostnom princípe, z čoho vyplýva, že na vznik zodpovednosti sa nevyžaduje subjektívny predpoklad v podobe zavinenia toho, kto neoprávnený zásah do osobnostného práva vykonal.
Pokiaľ by však v dôsledku neoprávneného zásahu vznikla škoda, uplatnenie ďalšieho druhu občianskoprávnej zodpovednosti(zodpovednosť za škodu) je viazané na existenciu zavinenia toho, kto do osobnostného práva zasiahol.
Zo samotnej žaloby a jej odôvodnenia vyplýva, že dotknutým osobnostným právom má byť právo na ochranu súkromia a právo na rodinný život. V dôsledku takto uplatneného nároku sa súd zaoberal otázkou vecnej legitimácie účastníkov konania.
Pokiaľ ide o vecnú legitimáciu, či už aktívnu alebo pasívnu, ňou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva.
Vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitimácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.
Vecná legitimácia teda vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu, ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní.
Vecná legitimácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe môže vyhovieť len vtedy, pokiaľ sa v konaní preukáže, že žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že navrhovateľka sa písomne podaným návrhom domáhala , aby súd zaviazal odporcov v 1. a v 2. rade zaplatiť spoločne a nerozdielne sumu vo výške 20.000,- eur , ako náhradu nemajetkovej ujmy z titulu zásahu do osobnostných práv z dôvodu, že odporca v 1. rade dňa 4.1.2013 okolo 21,20 hod. v obci Šintava na rovnom úseku cesty 1/62 v smere od Serede viedol osobné motorové vozidlo značky VOLKSWAGEN GOLV ev. č. NR XXX GH rýchlosťou najmenej 91,5 km/hod. V tom čase na vozovku z miesta označenom vodorovným dopravným značením ako zastávka autobusu vošiel vodič nebohý H. F. s osobným motorovým vozidlom značky RENAULT MEGANE ev. č. GA XXX BX a chcel sa otočiť smerom na Sereď, zastal pri stredovej čiare, znovu sa pohol, načo odporca v 1. rade reagoval tak, že prešiel do protismerného jazdného pruhu a začal na svojom aute brzdiť, vtedy došlo k narazeniu vozidla VOLKSWAGEN GOLF jeho prednou časťou do bočnej ľavej strany osobného motorového vozidla RENAULT MEGANE. Pri tejto zrážke H. F., nar. X.X.XXXX / syn navrhovateľky / utrpel združené poranenia tela s poranením hlavy a trupu, ktorým dňa 5.1.2013 podľahol.
Odporca v 1. rade teda inému z nedbanlivosti spôsobil smrť, čím spáchal závažnejším spôsobom konania porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona a inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchal prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písmeno a) Tr. Zákona s odkazom na § 138 písmeno h) Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 ods. 2 písmeno a) Tr. Zákona s odkazom na § 138 písmeno h) Tr. Zákona a za to mu bol XT/XX/XXXX - 267 zo dňa 9.7.2014 uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, pričom výkon trestu odňatia slobody bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 4 roky.
Ďalej mu po dobu 5 rokov bol daný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá s tým, že navrhovateľka ako aj poškodení boli odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.
Vzhľadom na to, že odporca v 1. rade zapríčinil dopravnú nehodu , pri ktorej prišiel o život syn navrhovateľky, ako vodič motorového vozidla nesie zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ.
Čo sa týka námietok pasívnej legitimácie odporcu v 2. rade, súd predovšetkým zdôrazňuje a poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ rozsudkom zo dňa 24.10.2013 vo veci C - 22/12 vo veci S./W., S.. Podľa záveru Súdneho dvora čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 72/166/EHS z 24.4.1972, čl. 1 ods. 1 a 2 druhej Smernice Rady 84/5/EHS z 30.12.1983 a čl. 1 prvý odsek tretej Smernice Rady 90/232/ EHS zo 14.5.1990 sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej.
Je bez pochybností zrejmé, že cieľom spomínanej smernice je zabezpečiť, aby povinné poistenie vozidiel umožňovalo všetkým spolujazdcom, obetiam nehody spôsobenej vozidlom poistenie vozidiel umožňovalo všetkým spolujazdcom, obetiam nehody spôsobenej vozidlom odškodnenie za ujmu, ktorú utrpeli. Vnútroštátne ustanovenia, ktoré upravujú odškodnenie nehôd vyplývajúcich z prevádzky motorových vozidiel, nemôžu obrať uvedené ustanovenia o ich potrebný účinok (do pozornosti rozsudok Súdneho dvora C-537/03 body 27 a 28).
Vychádzajúc zo znenia § 4 ods. 1, 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Zb. v znení neskorších predpisov je zrejmé, že poistné krytie zahŕňa jednak škodu na zdraví a náklady pri usmrtení. Citovaný právny predpis výslovne nevylučuje náhradu nemajetkovej ujmy, keď v tejto súvislosti je potrebné vychádzať z extenzívneho výkladu pojmu škoda, ktorý v sebe nepochybne zahŕňa aj ujmu, keď pod pojem ujma na zdraví patrí akákoľvek ujma aj nemajetková, spôsobená blízkym osobám obetíusmrtených pri dopravnej nehode.

Keďže pojem škoda uvedený v čl. 1 bod 2 prvej smernice nie je presnejšie vymedzený, nič nenaznačuje, že ak sa niektoré druhy škody, akou je nemajetková ujma majú nahradiť podľa uplatniteľného vnútroštátneho práva zodpovednosti za škodu, mali by sa vylúčiť z tohto pojmu (bod 58 rozsudku Súdneho dvora EÚ C-22/12). Keďže zodpovednosť poisteného, ktorá vyplýva z § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka vznikla na základe dopravnej nehody a mala občianskoprávnu povahu, nič nenasvedčuje, že na túto zodpovednosť sa nevzťahuje vnútroštátne hmotné právo zodpovednosti za škodu, na ktoré odkazujú uvedené smernice (bod 57 rozsudku Súdneho dvora EÚ C-22/12).
Súd vo svetle rozsudku Súdneho dvora tak konštatuje, že ak vnútroštátne právo umožňuje rodinným príslušníkom obete dopravnej nehody požadovať náhradu utrpenej nemajetkovej ujmy, náhrada tejto ujmy musí byť krytá povinným poistením motorového vozidla. Účastníkom tohto poistného vzťahu je nepochybne odporca v 2.rade a z toho vyplýva dôvodnosť jeho pasívnej legitimácie v prebiehajúcom konaní. Treba zdôrazniť, že unijné právo vzťahy ohľadne náhrady škody nereguluje. Harmonizácia sa

týka až následného poistného krytia náhrady utrpenej nemajetkovej ujmy, ak ju vnútroštátne právo priznáva.
Súd je toho názoru, že platná právna úprava obsahuje takúto náhradu vychádzajúc z extenzívneho výkladu pojmu škody, ktorý v sebe nepochybne zahŕňa aj ujmu na zdraví (§ 4 ods. 2 písm. a/ zákona č. 381/2001 Zb. v znení neskorších predpisov) s tým, že náhrada nemajetkovej ujmy sa priznáva aj podľa ustanovení o ochrane osobnosti upravených v § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.
Škodou (ujmou) sa podľa európskeho práva rozumie aj nemateriálna škoda. Dôležitý je eurokonformný výklad zákona, aby nebol popretý zmysel a účinok smernice o poistení. Iný výklad je podľa názoru odvolacieho súdu treba hodnotiť ako nadmerne formalistický, v dôsledku ktorého sa neprípustne zasahuje do systematiky inštitútu škody obsiahnutej v Občianskom zákonníku a v osobitných predpisoch.
Za stavu, že právo umožňuje navrhovateľke požadovať náhradu nemajetkovej ujmy je dôvodný záver, že takáto náhrada nemajetkovej ujmy musí byť likvidovaná z povinného zmluvného poistenia, právna úprava, ktorá by tomuto odporovala bráni naplneniu cieľa vyššie uvedených smerníc Európskej únie a takáto právna úprava sa nesmie použiť.
Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že návrh navrhovateľky na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 20.000,- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy bol podaný dôvodne, nakoľko navrhovateľka so svojim synom viedla spoločnú domácnosť, pomáhal jej finančne a po smrti jej manžela bol jej veľkou oporou a protiprávnym konaním odporcu v 1. rade došlo k zásahu do jej súkromia, a tým k intenzívnemu zásahu do jej osobnostných práv, práv na súkromie a rodinný život nakoľko navždy stratila možnosť viesť súkromný a rodinný život so svojim synom .
Súd v konaní nevykonal ďalšie dôkazy navrhnuté účastníkmi konania, nakoľko mal za to, že hodnota usporiadaného života, respektíve hodnota žiaľu, smútku a bolesti pri narušení rodinných vzťahov úmrtím - usmrtením blízkej osoby je nevyčísliteľná v peniazoch a žiadna forma morálneho zadosťučinenia nepostačuje na to, aby bola primerane vyvážená a zmiernená vzniknutá nemajetková ujma navrhovateľky a taktiež má súd za tom, že vzniknutá trauma a to smrť syna je zo života navrhovateľky prakticky neodstrániteľná.
Skutočnosť, že smrť syna zasiahla navrhovateľku a neskutočne sa jej zmenil celý život v konaní preukázala svedkyňa .
Súd pri výške nemajetkovej ujmy u navrhovateľky v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka prihliadol na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo a mal za to, že výška sumy, ktorú navrhovateľka požaduje z titulu nemajetkovej ujmy zodpovedá okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo, pričom pri určení výšky taktiež súd zohľadnil skutočnosť, že odporca nespôsobil dopravnú nehodu úmyselne, teda nešlo o úmyselné zabitie a preto sumu 20.000 eur považoval za primeranú, všetkým okolnostiam týkajúcich sa posúdenia výšky nemajetkovej ujmy, pričom správaním odporcu došlo k neodčiniteľnej ujme a k deštrukcii rodinných a vôbec interpersonálnych vzťahov a náhrada takejto imateriálnej ujmy v peniazoch, nie je náhradou za život ale slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy, pričom je samozrejme nepochybné, že žiadna ujma priznaná súdom nie je dostatočná a vzhľadom na spôsobenú ujmu, ani na to, aby nahradila život človeka.
Čo sa týka námietky odporcu v 2. rade, že ak súd uzná, že návrh navrhovateľky je daný, ohľadom výšky súd musí prihliadnuť na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo , nakoľko v súdnom spise je uvedené, že nebohý v čase smrti bol pod vplyvom alkoholu, čo značí „konanie takéhoto človeka vodiča je ovplyvnené alkoholom a takýto vodič už nie je schopný bezpečne viesť motorové vozidlo v cestnej premávke, dochádza k poruchám psychomotorických funkcií, predĺženie reakčného času, chýba zvýšené sebavedomie, znížená sebakritickosť, nastávajú poruchy vnímania“, súd uvádza, že zo znaleckého posudku vykonaného v rámci šetrenia trestného konania bolo konštatované, že technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla VW Golf, pričom nesprávna technika jazdy vodiča predmetného vozidla spočívala v prekročení maximálnej povolenej rýchlosti na danom úseku vozovky, čiže na návrh odporcu v 2. rade ohľadom posúdenia uplatnenej výšky nemajetkovej ujmy zo strany navrhovateľky neprihliadol a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.
K zaplateniu priznaných nárokov súd zaviazal oboch odporcov, nakoľko navrhovateľka má v zmysle vyššie uvedeného priamy nárok voči obom odporcom a to voči odporcovi v rade 1/ ako proti osobe, ktorá nemajetkovú ujmu priamo spôsobila a voči odporcovi v rade 2/ z titulu zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Plnením jedného zo žalovaných v rozsahu splnenia zaniká povinnosť druhého žalovaného.
Pokiaľ v konaní bolo zistené, že odporca v 1. rade je nezamestnaný, pribudla mu vyživovacia povinnosť je nemajetný, jeho nepriaznivá finančná situácia nie je pre stanovenie výšky peňažnej satisfakcie rozhodujúca. Rozhodujúcou sú okolnosti, za ktorých k porušeniu osobnostných práv došlo, ako aj

závažnosť vzniknutej ujmy. Nebolo možné opomenúť skutočnosť, že neoprávneným zásahom došlo nie len k strate života, ale aj k zásahu do rodinných a vôbec interpersonálnych vzťahov a k ničím nenahraditeľnému zásahu do väzieb, ktoré majú rodičom so svojimi deťmi a naopak.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 151 ods. 3 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.
V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.